

forekommer det mig ikke, at det har udvalgt de Kræfter, som bedst og med størst Indsigt vilde behandle de herhen hørende Spørgsmaal.

Clausen: Den høitærede Minister har henviist til de biskoppelige Betænkninger som tilstrækkelige og fyldestgjørende, men dertil maatte vi dog omstøder komme, at vi ikke betragte Folkekirken som en Geistligheds-Kirke, at altsaa det raad og betænkninggivende Organ for Kirken ikke ubelukkende bør være sammensat af Geistlige, men tillige af Medlemmer, der betragte sig som Menighedens Repræsentanter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, jeg maa dog bemærke, at der jo i det Forslag, der er stillet af den ærede Landstingsmand, ogsaa er to Geistlige, men det to Geistlige, som ikke efter min Mening ere heldige Repræsentanter for Geistligheden i disse Forhold. Jeg anerkjender, at saasnart der er Tale om reent kirkelige Forhold, kan man ikke tænke sig nogen bedre Repræsentant end den ene af disse, men med Hensyn til Lønningsfonden er det ikke Tilfældet. Men saa træder jo supplerende til En, valgt af Landstinget, og En af Folkethinget. Jeg skal ikke dvæle herved, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at Valg ud af den lovgivende Magts Afdelinger ind i saadanne andre Stillinger i og for sig ikke forekomme mig heldige; navnlig forekommer det mig, at de ikke kunne repræsentere Menighederne.

F. Nielsen: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning, at der ikke staaer: „som vælges eet ud af Landstinget og eet ud af Folkethinget“, men „som vælges eet af Landstinget og eet af Folkethinget“, og i Underendringsforslaget staaer der ikke „eet ud af Landstinget og eet ud af Folkethinget valgt Medlem af Folkekirken“, men der staaer „eet af Landstinget og eet af Folkethinget valgt Medlem af Folkekirken“. De to Thing skulle altsaa kun være Valgcollegier. Da der slet ikke var nogen Repræsentation for Menighederne, tænkte man, at Rigsdagen kunde i dette enkelte Forhold som Vælger være det. Det er ikke

correct, det indrømmer jeg. Grunden, hvorfor man valgte en Præst, valgt af det kjøbenhavnske Præsteskab, var, fordi det gjaldt om at have et affluget Valgcollegium, som var let at bringe sammen. At Forslaget lider af formelle Mangler, skal jeg gjerne indrømme. Det, hvorpaa det i Hovedsagen kommer an, er, at gjøre om end kun et lille Skridt til, at Kirken kom til selv at afgive sin Stemme ved vigtige Foranstaltninger, eller naar Lovudkast den angaaende skulde forelægges. Hvis den høitærede Minister vilde gaae ind paa, at der skulde være en staaende Commission, bestaaende af Biskopperne og idetmindste ligesaamange verdslige Medlemmer, valgte Halvdelen af Landstinget og Halvdelen af Folkethinget, skulde jeg ikke have Noget derimod; men hvorledes den høitærede Minister med det Samme, han siger, at en saadan Forsamling vilde han dog anerkjende for en Repræsentation, og han foreslaaer Landstinget og Folkethinget til Vælgere, kan sige, at Landstinget og Folkethinget vilde, som det staaer i vort Forslag, være uskiftede til Vælgere, kan jeg ikke indsee. Vi have ogsaa kun foreslaaet, at Landstinget og Folkethinget skulde være Vælgere, vi have ikke sagt „valgt ud af“, men „valgte af“.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg bliver dog nødt til endnu at bemærke, at jeg anseer det ogsaa for en Usuldkommenhed, hvad jeg antydede, og det er heller ikke bragt i Forslag af mig. Jeg vilde ansee det for overordentlig usuldkomment, hvis det skulde ansees for en Repræsentation af Menighederne, men jeg vilde finde, at det kunde passe til et heelt andet System; naar Lønningsfonden ikke kom ind under Behandling af Rigsdagen, kunde der være Anledning til at oprette en særegen Myndighed til at overveie denne Sag, men lader man Lønningsfonden komme ind under Rigsdagen, finder jeg ikke, at der er nogen Anledning til en saadan Commission.

F. Nielsen: Jeg maa bemærke, at Stillerne af dette Forslag have ogsaa deltaget i Forslaget under den 52de Afstemningspost.